

Grundtvig-arkivet fasc.: 113.

Registreret af: KTD. 15/ 6 1955 .

Evt. enhedens nr.: 113.XIII.

1. Titel el. kort indholdsangivelse:

D 5.

Antal sider: 16.

(Om Christendommens Sandhed)

Antal blade: 8 (3 + 2/2 upag. læg)

Udkast til 2. stykke af afhandlingen.

Format: kvart.

2. Papirsort (farve og evt. vandmærke): Klippan 1824

7. Ms.' første linie: (overstr.: Paastand, han kun maaskee paa Dommedag..kunde forsvare.)
Heraf see vi da, at vi kan bevise

3. Afmærkning (I. J. N. osv.): ...

8. Ms.' sidste linie: enstund betragtede (opgivet)

4. Ortografi:

9. Tryk el. benyttelse:

Th M VI

5. Andre ydre kriterier:

6. Indre kriterier (allusioner, citater m. m.):

10. Tidl. forskeres skønsmæssige datering(er):

11. Nr. i bibliografien:

444.

Indholdsregist:

Det overstregede afsnit i XXVIII, der fortsættes af XXIX, viser, at også XXIX er blevet kasseret, ligesom de linier, der indleder XIII, og som udgør fortsættelsen af XXIX, også er blevet **overstreget**. Det vil altså sige, at det følgende af XIII fortsætter XXVIII, det **uoverstregede**. Indholdsmæssigt er der god sammenhæng:

Vi kan altså bevise falskheden af deres kristendom, når vi holder os til troens levende bekendelse - i modsætning til de lutherske teologer. Sålange man holdt Luthers lille katekismus i ære (jf. s. 549), formildedes de praktiske følger af vildfarelsen. Men tvivlrådigheden og forvekslingen af kristendommen og skrifteklogskab er børn af den gamle teologiske vildfarelse. Den lutherske lejr blev fjendens rov. Troen kan ikke hentes i de dødes rige (1) (jf. s. 545). Den lutherske krigskunst duede således ikke til at bekæmpe falske kristne, men heller ikke kristendommens åbenbare fjender.

Det var naturligt, at kirken fra Konstantins dage opfyldtes med falske kristne, jf. de verdslige våben til kristendommens forsvar (2). (Kirkehistorisk oversigt 3-4).

Affattelsestid: se XIV.